

במדינה

דמוקרטיה ישירה, אלא דמוקרטיה ייצוגית בלבד. אי-אפשר שכל החברים יבינו ויכריעו בכל החומים. מוטב שנודה בכישלון, ובמקום להתמרמר ולהיאחז בכוח באידיאל ש"אינו בריהשגה, ניערך כיאות לדמוקרטיה ייצוגית."

עיתונות ללמד רחמים לרופאים

הפשע: כתיבת שירים לציפורים

הכאתו של צלם העיתונות רחמים ישראלי ותוכנית הטלוויזיה מבט שני שחשפה מעשייה העללת של המיש"טרה באורחים, עוררו בציבור זעם והתימררות.

כמה יוצרים, סופרים ומשוררים (בניהם: נתן זך, חנה מרון, דן קידר, יעקב אורלנדר, מנחם פרי, דן מירון, יורם קניוק) סירבו להירגע, הם החליטו לעשות משהו בעניין. הם נגשו עם שריהמישטרה, חיים ברלב, הציעו כי יתגייסו למסע הסברה בקרב השוטרים,

חוק

שופטים כרת וכרין

גם אתאיסט שייך לדת. ואם הוא חושב אחרת, לא יהיה לשופט בישראל

"האם כלל הוא כי שופט בישראל חייב להיות בן דת מסוימת?" שאל ח"כ מתי פלד את שריהמישפטרים. "האם אדם שאינו רואה עצמו ככזה לא יוכל להתמנות למישרת שופט במדינת ישראל?"

פלד נודע כי בתקופת כהונתו של שריהמישפטרים משה ניסים נוסח שאלון מפורט, בן שיבעה עמודים, שאותו צריכים למלא כל המועמדים לכהונת שופט. בשאלון זה יש סעיף "דת", ובו מקום לציין "דת נוכחית" ו"דת קודמת". אין בו מקום להסריידת או לאתאיסטיים.

תשובתו של ניסים לשאלתה היתה קצרה ועניינית: "גם מי שאינו רואה עצמו בן דת פלוגית — שייך פורמאלי לית לדת. אין מקום לסעיף ללא-דת."

הקיבוץ

מי יאמר: טופו

מעילות קטנות, הסתבכויות גדולות ודמוקרטיה חדשה

עורך-הדין יוסף רונן, מקיבוץ עין חרוד מאוחר, מכיר את התנועה הקיבוצית מצידה הפחות מוכר.

הוא יכול לספר על מיקרים רבים, שבהם טיפל כמישפטן, שבהם התנהגו חברי-קיבוצים בצורה מפוקפקת: על חשמלאי, שרוקן מחצית החשמליה בקיבוץ, כדי לצייד היטב את בנו, שעוב את הקיבוץ; על רכז-קיבוצי, שלכיסו זרמו דמי-עמלה נאים; על חבר, עובר מיפעל, שחילק מכשירי-טלוויזיה תמורת כרטיסי-נסיעה ל-ח"ל.

כבר לפני 10 שנים הציע רונן, שהיה אז חבר ועדת-החברה של הקיבוץ המאוחד, להקים מנגנון בקרה פנימי, כולל שופטים, לתנועה הקיבוצית. אך איש לא רצה להקשיב לו. לכן, כל אותם שאמרו לו אז "עזוב שטויות, אנחנו לא צריכים מוסדות כאלה", הופתעו מאוד לפני חודש, כאשר אנשיהפינאנסים של התק"ם הסתככו בשוק האפור.

רונן לא הופתע. **השבוע סיפר רונן ל"הרף הקיבוץ" ביטאון התנועות הקיבוציות:**

כבר לפני כמה שנים חקרתי שני מיקרים של חברים, מנהלי-מיפעלים, שמעלו באמון, ונגטו נגרם צערם. כמו ירינו טמנו מלכויות לאנשים טובים. איפשרנו להם להיכנס לשוק האפור, לעסוק במניפולציות ולמערער, משום שלא היה איש או מוסד שיאמר: סטופ!

במילים אחרות: המינהל אצלנו אינו תקין. יש אצלנו הירדרות מוסרית, הנובעת מרופיון נורמטיבי, חוסר הזדהות אידאית, כל אחד לעצמו, דילטאנטיות.

על חריגות מניהול תקין, שבחברה פרטית אנשים היו עפים בגללן, אצלנו עוברים לסדרה-יום.

ועל גולת-ההכותרת של הקיבוץ — הדמוקרטיה הישירה:

אנחנו מפגרים מאוד בהבנת מהות הדמוקרטיה, כלומר, כמה שקשור למינהל ציבורי, אופן קבלת ההחלטות והגנה על זכויות הפרט. יש פער עצום בין הסיסמות שלנו — כל אחד לפי צרכיו, שיוויון ערך האדם — אובייקטיביות ואי-משואפנים — לבין המציאות.

נכון שכל חברי הקיבוץ נהנים משוויון זכות ההכרעה הפורמאלית, אבל לא יותר מ-10 אחוזים מממשים את הזכות הזאת. כקולקטיב גדול ומורכב כמו הקיבוץ לא תיתכן עוד

"פלג"

השקיה ביתית

אוטומוטית — ממוחשבת:

- לגינות קיימות ולגינות חדשות
- לגינות פרטיות ולגינות גג
- עיצוב וביצוע גינות גג וגינות-נוי

להתקשר במשך היום:

03-294041, מנוי: 054

בשעות הערב: 063-79317

הזמן כבר עתה מקום
למודעות בגליון
ראש השנה
המוגדל והחגיגי של

העולם הזה

שיופיע ב-11.9.85

שולה

השתלת ציפורניים מלאכותיות בשיטה אמריקאית — בידיים וגם ברגליים וכן השתלת ריסים.
גם ציפורן טבעית סדוקה או שבורה מתוקנת אצלנו, ונהיית — כחדשה!

תל-אביב, המלך גורג' 89
טל. 284919 — 295318

פנייה למורמונים ולנשים נוספות לטלפון בטוח — אלני!

- * מכשירים למניעת יצירתם בטלפון
- * שירות לגילוי מיקרופונים מושגלים
- * מגלי-מתכת
- * מזכירות אוטומוטיות

רדיו דוקטור בע"מ
רחוב שלום עליכם 18
תל-אביב - טל. 286444

האזכרה לזכרו של

דן עומר ז"ל

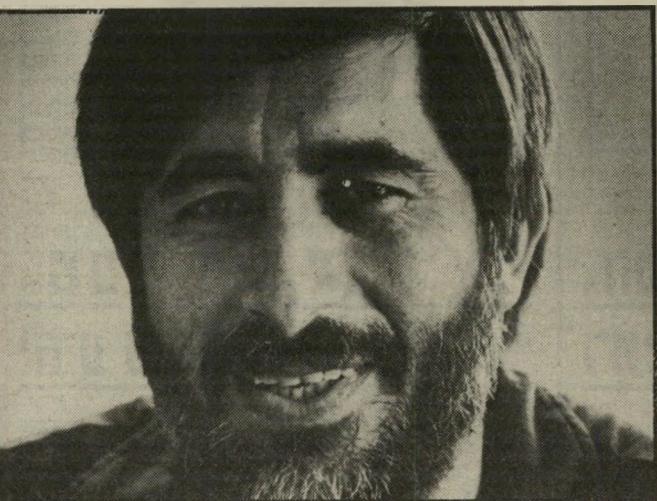
תתקיים ביום ראשון, ה'25 באוגוסט, בשעה 5 אחרי הצהריים, בבית הקברות גבעתי-שאל בירושלים

אך המשורר שמעון צמרת, ממשתתפי הפגישה עם שריהמישטרה, לא הסכים לעבור על כך לסדר-היום. הוא חיבר תגובה והביא אותה למערכת מעריב. סגן עורך מעריב, לוי יצחק די ירושלמי, קרא בקפדנות כל מילה של צמרת, מחק כל פיסקה וכל ביטוי שנראו לו חריפים מדי, והסניר כי מעריב אינו יכול לאפשר לקוראים לתקוף את בעלי-הטורים שלו. גם התי-ערבותו הטלפונית של נתן זך לא הואילה.

בסופו של דבר פורסם, במדור המיכתבים למערכת, מיכתב מנומס בן כמה שורות, בחתימתו של צמרת. הנוסח המנומס לא דמה כלל למקור. כשראה צמרת כך, התייעץ עם חבריו, שהסכימו כי העולם הזה יהיה היחיד שיפרסם את התגובה ללא חשש.

והרי תגובתו של שמעון צמרת:

... מעמדתו כשוליה-העיתונות, כי כליל של נימוקים רדורים ובמסווה של עמדה עקרונית, הוא (גלאי) תוקף את קבוצת אנשיההרוח אשר נועדה עם

משורר צמרת

לחשל את חוש הריח!

על ערכי אדם, מוסר ואורחות. **קופים ואיידס.** אך באותו השבוע קם לשוטרים האלימים סניגור בדמותו של בעל טור במעריב, בנימין (ג.) בנימין ("גלאי").

גלאי, הכותב בתערובת מסורבלת ובלתי-קריאה כמעט של עברית ו-ארמית, הודיע על כבודם הרמס של השוטרים, ובהודמנות זאת גם גמר את חשבונותיו עם קבוצת היוצרים. "כל הרשומים בסיפריהאחווה כאנשי רוח" הוא כינה אותם, וגם "קופים, רוחקיקולמוס ומושכיררוק".

מבלי לנקוב בשמותיהם, התלהם גלאי והטיח בהם עוד ועוד חרפות: "איוו עזות-מצח, חוסר-דיגישות ו-חוסר-ענווה צריכים להיות במהישמו, הכותב אולי שירים לציפורים, או איך קוראים-להישם, המשחקת לפרקים אשה נפחדת, קשת-יוו, על הבמה, כבואם לחנך אנשים החוזרים ומציצים יוסיים. שעדישה, לעומק הטרגדיה החיה שכמצב-האדם... הרי זה כאילו יצאו ללמד, מן הסאלונים הליטראטיים שלהם, רחמים לרופאים..."

המסר היה ברור: השוטרים קשיי היום עושים את מלאכתם הציבורית נאמנה, בתנאים קשים ביותר, בעור כמה בטלנים, "אנשים יפים" מוכי שיגועו-גדלות, נטפלים אליהם כי הטפות-מוסר.

גלאי לא נרגע עד ששילב כי רשימתו גם כמה רמזים עמומים על הקשר שבין אמנים ומחלת האיידס (רוק האדסון, המשלם כבר את מחיר מרווה-הפילוסופים שלו בחייו) ואי-חולים מפורשים, לכתובתם של פושעי-ישראל, שיכו את אמותיהם הוקנות ויתעללו בילדיהם. **מיכתב מנומס.** בחוגי הסיפרות, הרגילים לקטטות מילוליות, לא הת-גשו, פטרו את העניין בתנועת-ביטול.